

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
วัสดุภัณฑ์.

_____ (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
คุรุสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). แบบฝึกกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ว 017 โครงการวิทยาศาสตร์กับ
คุณภาพชีวิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

กุลยา ตันติผลชาชีวะ. (2543). การสอนแบบจิตปัญญา: แนวการใช้ในการสร้างແນกรสอนระดับ
อนุบาลศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิสน เพรสโปรดักส์.

จันทร์พร พรมมาศ. (2541). ผลการใช้วิธีทางจากการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีต่อ
สัมฤทธิผลและพฤติกรรมการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.
ศุภวนิพนธ์คุรุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูเช็พ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไบรัณนาพาณิช.

ไซยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ดุษฎีและภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
ณัฐวิทย์ พจน์ตันตี. (2548). STS: แนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม. สงขลา:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ทีวีแชนแนล วัฒนกุลเจริญ. (ม.ป.ป.). การเรียนเชิงรุก. วันที่ค้นข้อมูล 4 กันยายน 2551. เข้าถึงได้จาก
<http://pirun.ku.ac.th/~g4986066/activet.pdf>

พิศาล แซมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
ธนาภาณิ ลาดวงช์. (2548). ผลของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ด้วยรูปแบบ เอสเอ็ซีเอส ที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา
วิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิศา แซ่เอียว. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและเจตคติที่มีต่อวิชาการส่งเสริมการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัญญติ ชำนาญกิจ. (2549). จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้แบบใหม่ในระดับบุคลิกคือศึกษา. วารสาร การจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 1(1), 1-7.
- บุญชุม ศรีสะอด. (2545). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.
- บุหงา วัฒนา. (2546). Active learning. วารสารวิชาการ, 10(9), 30-34.
- เบญจวรรณ แก้วโพเน็ป. (2544). ผลการจัดกิจกรรมชุมชนวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคนิคโนโลยี และสังคมต่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประมวล ศริผันแก้ว. (2541). การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้. วารสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 33 (137), 8-9.
- ปรีชาญ เดชะศรี. (2545). การเรียนรู้แบบ Active learning: ทำได้อย่างไร. วารสารการศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี, 30(116), 53-55.
- พรพรวน ไวยากรถ และประมวล ศริผันแก้ว. (2548). ไขปัญหาให้เด็กไทยไม่กลัววิทยาศาสตร์. วารสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 33(137), 22 – 24.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พิมพ์ เดชะคุปต์. (2545). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ไพรัตน์ วงศ์นาม. (ม.ป.ป.). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ม.ป.ท. (ถ่ายเอกสาร).
- ภา พลROUGH. (2542). แนวทางสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- มนัส บุญประกอบ และคณะ. (2544). รายงานการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการสอนวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางยกระดับคุณภาพวิทยาศาสตร์ศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2551). การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามสัมฤทธิ์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543ก). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชนเด็ก.
- _____. (2543ข). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: ชุมชนเด็ก.
- วนิช สุธารัตน์. (2547). ความคิดและความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.
- วรรณทิพา รอดแรงค้า. (2541). ทฤษฎีการสร้างความรู้กับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. ใน สาระการศึกษา "การเรียนการสอน". กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- ศักดา ใจภิญโญ. (2548). สอนอย่างไรให้ Active learning. วารสารนวัตกรรมการเรียน กรุงสอน, 2(2), 12-15.
- ศิริพงษ์ เศกayan. (2546). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ศิริพร มโนพิเชฐวัฒนา. (2547). การพัฒนาฐานแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบ บูรณาการที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น เรื่อง ร่างกายมนุษย์. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2543). รายงานผลการรวมข้อมูลเพื่อ จัดทำแผนแม่บทระยะยาว พ.ศ. 2545 – 2549 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- _____. (2547). คู่มือครูสารการเรียนรู้พื้นฐาน สารและสมบัติของสาร กลุ่มสารการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมป์คุรุสภา.
- _____. (2551). แบบเขียนโครงการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปีงบประมาณ 2551. วันที่ค้นข้อมูล 22 พฤษภาคม 2551, เข้าถึงได้จาก <http://www.ipst.ac.th>

สมจิต สารนันเพบูลย์ และคณะ. (2546). การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ:

ศูนย์วิทยาศาสตรศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ก้าฟสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพฯ: องค์กรรับส่งลินค้าและวัสดุภัณฑ์.

สุจินดา ใจรุ่งศิลป์. (2542). เรียนรู้โดยองค์รวม Active learning. นิตยสารรักลูก, 17(193),
121-124.

สมालี กาญจนชาติ. (2543). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของ
นักเรียนระดับปฐมศึกษาในการสร้างความรู้ตามแนวคิดสตอร์คิติชีม. ดุษฎีนิพนธ์
ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุวนทร พงศ์คุณมิทร. (2549). กลยุทธ์เชิงรุกของ สรสท. และการยกระดับการศึกษาวิทย์ไทย
ภายใต้การนำทางของ ศ.ดร. สุวนทร พงศ์คุณมิทร ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการ
สอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. วารสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี, 34 (143), 80-82.

สุวิทย์ มูลคำ. (2549). กลยุทธ์การสอนคิดแก้ปัญหา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ก้าฟพิมพ์.

สุวิมล ว่องวนิช. (2550). การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพิกา ภูเดช. (2541). การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active learning). วารสารการศึกษาเอกชน, 7(72),
57-58.

อุทัย ดุลยเกشم. (2548). Active learning คืออะไรกันแน่. วารสารทีนส์ แอนด์ คิดส์ แมกนิฟิค,
10(117), 102-104.

อุชานนีร์ เทพวรรชัย. (2543). การเรียนการสอนเชิงรุก. กรุงเทพฯ: มายด์ พับลิชชิ่ง.

Akinoglu, O., & Tandogan, R. O. (2006). *The effects of problem – based active learning in science education on students' academic achievement, attitude and concept learning*. Retrieved November 27, 2006, from http://www.ejmste.com/v3n1/EJMSTEv3n1_Akinoglu

- Brooks, J. G., Brooks, M. (1993). *In search of understanding: The case for constructivist classroom*. Virginia: ASCD.
- Bruner, J. (1966). *Toward a theory of instruction*. Cambridge, MA: Harvard University.
- Carin, A. A. (1997). *Teaching modern science* (7 th ed.). New Jersey: Prentice – Hall.
- Comia, A., & Ryan, C. (2006). *Creative movement: A powerful strategy to teach science*. Retrieved November 27, 2006, from
http://openlibrary.org/b/OL21549770M/Creative_movement_A_powerful_strategy_to_teach_science
- Conrad, C. F., & Serine, R. C. (2006). *The sage handbook for research in education: Engaging ideas and enriching inquiry*. U.S.A.: Sage Publication.
- Dewey, J. (1976). *Moral principle in education*. Boston: Houghton Mifflin.
- Eugene, L. C., & Thomas, R. K. (2006). *Science instruction in the middle and secondary schools* (6 th ed.). United States: Banta Book Group.
- Fink, L. D. (1999). *Active learning*. Retrieved November 11, 2007, from
<http://www.hcc.hawaii.edu/intranet/committees/FacDevCom/guidebk/teachtip/active.htm>
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed). New York: Mc Graw Hill.
- Joos, K. L., & Lynn, A. (2007). *Replacing lecture with active learning in an advanced placement biology course*. Retrieved November 27, 2006, from
<http://dsme.msu.edu/bioabstracts.htm>
- Kagan, S. (1990). *Cooperative learning: Resources for teachers*. The United of America: University of California.
- Lefrancois, G. R. (1988). *Psychology for teaching*. California: Wadsworth.
- Martin, Ralph E., Jr., Sexton, C., Wagner, K., & Gerlovich, J. (1994). *Teaching science for all children*. Boston: Allyn and Bacon.
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). *Promoting active learning: Strategies for the college classroom*. San Francisco: Jossey – Bass Publisher.

- Morgan, C. T. (1978). *Thinking and problem solving: A brief introduction to psychology*. New Delhi: Tata Mc Graw – Hill.
- Piaget, J. (1972). Intellectual Evolution from Adolescence to Adulthood. *Human Development*, Vol. 15, 1-12.
- Sdorow, L. M. (1993). *Psychology*. New Delhi: Tata Mc Graw – Hill.
- Sherman, S. J., & Sherman, B. S., (2004). *Science and Science Teaching*. (2nd ed.). Westport, CT: Greenwood Press.
- Silberman, M. (1996, June). *Active learning*. Boston: Allyn & Bacon.
- Sokolove, P. G., & Blunck, S. M. (2008). *Modeling best practices: Active learning vs. traditional lecture approach in introductory college biology*. Retrieved November 27, 2006, from <http://userpages.umbc.edu/~blunck/pdf>
- Weir, J. J. (1974, April). Problem solving is everyday's problem. *The Science teacher*, 4(32), 16-18.
- Yager, R. E. (1991). The constructivist learning model. *The Science Teacher*, 58(61), 52-27.